

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 25ης Σεπτεμβρίου 1997 *

Στην υπόθεση T-150/95,

UK Steel Association, πρώην British Iron and Steel Producers Association (BI-SPA), ένωση αγγλικού δικαίου, με έδρα το Λονδίνο, εκπροσωπούμενη από τους John Boyce και Philip Raven, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Wagener & Rukavina, 10a, boulevard de la Foire,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Nicholas Khan και Paul Nemitz, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από

το **Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου**, εκπροσωπούμενο από τον Georges Schmit, πρώτο σύμβουλο της Κυβερνήσεως στο Υπουργείο Οικονομίας, επικουρούμενο από τους Bernard van de Walle de Ghelcke και K. Platteau, δικηγόρους Βρυξελλών, rue Bréderode 13A, Bruxelles, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα του Υπουργείου Οικονομίας, 19-21, boulevard Royal,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και

την **Arbed SA**, εταιρία λουξεμβουργιανού δικαίου, με έδρα το Λουξεμβούργο, εκπροσωπούμενη από τον Alexandre Vandencastele, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Paul Ehmann, της νομικής υπηρεσίας της Arbed, 19, avenue de la Liberté,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης που περιλαμβάνεται στην ανακοίνωση 94/C 400/02 της Επιτροπής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 4, της απόφασης 3855/91/EΚΑΧ, προς άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερομένους, σχετικά με τις ενισχύσεις που το Λουξεμβούργο σχεδιάζει να χορηγήσει στην ProfilARBED SA (ARBED) [κρατικές ενισχύσεις C 25/94 (ex N 11/94), BE C 400, σ. 10], απόφαση η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση που το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου προτίθεται να χορηγήσει στην ProfilARBED SA είναι σύμφωνη προς το άρθρο 3 της απόφασης 3855/91 και, επομένως, συμβατή με την κοινή αγορά,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, V. Tilli, J. Azizi, R. M. Moura Ramos και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Μαρτίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομοθετικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 4, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚΑΧ ορίζει:

«Θεωρούνται ότι δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά άνθρακος και χάλυβος και κατά συνέπεια καταργούνται ή απαγορεύονται εντός της Κοινότητας, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην παρούσα Συνθήκη:

(...)

γ) οι επιδοτήσεις ή οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη ή οι ειδικές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται από αυτά, υπό οποιαδήποτε μορφή·

(...)

- 2 Δυνάμει του άρθρου 95, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή, μετά ομόφωνη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου και κατόπιν διαβουλευσεως με τη Συμβουλευτική Επιτροπή, εξέδωσε την απόφαση 257/80/ΕΚΑΧ, της 1ης Φεβρουαρίου 1980, περί θεσπίσεως κοινοτικών κανόνων για τις ειδικές

ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (OJ L 29, σ. 5), γνωστή ως «πρώτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα». Σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του μέρους I του προοιμίου της, η προβλεπόμενη από τη Συνθήκη ΕΚΑΧ απαγόρευση των κρατικών επιδοτήσεων ή ενισχύσεων αφορά μόνο τα μέτρα που αποτελούν το εργαλείο μιας καθαρώς εθνικής πολιτικής στον τομέα σιδήρου και χάλυβα και δεν ισχύει επί των ενισχύσεων που σκοπούν στη θέσπιση κοινοτικής πολιτικής, στον τομέα σιδήρου και χάλυβα, όπως η πολιτική αναδιαρθρώσεως της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, η οποία αποτελεί τον σκοπό της αποφάσεως 257/80/ΕΚΑΧ.

- 3 Στη συνέχεια, ο πρώτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα αντικαταστάθηκε από μια σειρά κωδίκων που θέσπιζαν, κάθε φορά, το καθεστώς που ίσχυε στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα και καθόριζαν τα κριτήρια βάσει των οποίων ήταν δυνατόν μια ενίσχυση να κηρύσσεται συμβατή με την κοινή αγορά. Εξάλλου, οι κώδικες αυτοί διασαφήνιζαν ότι οι ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα που χρηματοδοτούνται, υπό οποιαδήποτε μορφή, από ένα κράτος μέλος πρέπει να θεωρούνται ως κοινοτικές ενισχύσεις και, ως εκ τούτου, συμβατές, εφόσον είναι σύμφωνες προς τις διατάξεις του εν λόγω κώδικα, με την εύρυθμη λειτουργία της κοινής αγοράς.
- 4 Το 1991, με την απόφαση 3855/91/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1991, που θέσπισε κοινοτικούς κανόνες για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 362, σ. 57), θεσπίστηκαν οι νέες εν προκειμένω διατάξεις σχετικά με τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων στον τομέα (στο εξής: πέμπτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα ή πέμπτος κώδικας) (παράρτημα 4 του δικογράφου της προοφυγής). Κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως είχε εφαρμογή ο πέμπτος κώδικας, ο οποίος ίσχυσε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996. Ο κώδικας αυτός αντικαταστάθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 1997, από την απόφαση 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 338, σ. 42), η οποία και αποτελεί τον έκτο κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα.
- 5 Όσον αφορά την υπό κρίση υπόθεση, ασκούν επιρροή οι κατωτέρω διατάξεις του πέμπτου κώδικα:

— το τέταρτο εδάφιο του μέρους I του προοιμίου, κατά το οποίο οι θεσπιζόμενοι με τον εν λόγω κώδικα κανόνες: «(...) έχουν ως πρωταρχικό στόχο

να μην στερηθεί η βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα των ενισχύσεων για έρευνα και ανάπτυξη καθώς και για την προσαρμογή των εγκαταστάσεών της σύμφωνα με τους νέους κανόνες για την προστασία του περιβάλλοντος (...).»

— το δεύτερο εδάφιο του μέρους II του προοιμίου, το οποίο ορίζει:

«Προκειμένου να διασφαλιστεί η ισότητα πρόσβασης, μεταξύ της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα και των υπολοίπων τομέων, στις ενισχύσεις για την έρευνα και την ανάπτυξη, στον βαθμό που οι διατάξεις των Συνθηκών το επιτρέπουν, το συμβιβασίμο των σχεδίων ενισχύσεων με την κοινή αγορά θα εκτιμάται με βάση το κοινοτικό πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων για την έρευνα και την ανάπτυξη. Οι διατάξεις που αφορούν τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος είναι ίδιες με εκείνες που περιέχονται στο πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος και συνεπώς δεν τροποποιήθηκαν. Σε περίπτωση που η πειθαρχία που προβλέπεται στα εν λόγω δύο γενικά πλαίσια τροποποιηθεί ουσιαστικά κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας απόφασης, θα υποβληθεί πρόταση προσαρμογής».

— το άρθρο 3, το οποίο ορίζει:

«1. Οι ενισχύσεις που προορίζονται να διευκολύνουν την προσαρμογή στις νέες νομικές προδιαγραφές προστασίας του περιβάλλοντος των βιομηχανικών εγκαταστάσεων που λειτουργούν από διετίας τουλάχιστον πριν από την έναρξη ισχύος των κανόνων αυτών μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

2. Το ποσό των ενισχύσεων που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να υπερβαίνει το 15 %, σε ισοδύναμο καθαρής επιδότησης, των επενδυτικών δαπανών που συνδέονται άμεσα με τα σχετικά μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος. Στην περίπτωση που η επένδυση συνοδεύεται με αύξηση της ικανότητας παραγωγής της σχετικής εγκατάστασης, οι επιλέξιμες δαπάνες λαμβάνονται υπόψη κατ' αναλογία της αρχικής παραγωγικής ικανότητας.»

- 6 Έχοντας υπόψη την εξέλιξη των εργασιών του Συμβουλίου στον τομέα της πολιτικής του περιβάλλοντος, και ελλείψει σχετικής κοινοτικής ρυθμίσεως προβλεπομένης από διατάξεις της Συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με κρατικές ενισχύσεις, η Επιτροπή αποφάσισε να εκδώσει, το 1974, ανακοίνωση αναφορικά με το πλαίσιο, σε κοινοτικό επίπεδο, των κρατικών ενισχύσεων για το περιβάλλον. Η ανακοίνωση αυτή σκοπούσε στην ενημέρωση των κρατών μελών σχετικά με τα γενικά κριτήρια σύμφωνα με τα οποία η Επιτροπή θα εφάρμοζε τις διατάξεις των άρθρων 92 επ. της Συνθήκης ΕΟΚ αναφορικά με τις υφιστάμενες ή προβλεπόμενες κρατικές ενισχύσεις που τα κράτη μέλη θα στήριζαν στις ανάγκες προστασίας του περιβάλλοντος (στο εξής: κοινοτικό πλαίσιο ή πλαίσιο ΕΚ).
- 7 Το πλαίσιο ΕΚ που ίσχυε όσον αφορά τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος κατά τον χρόνο της εκδόσεως του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα καθορίστηκε με την ανακοίνωση SG(80) D/8287 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1980 (στο εξής: πλαίσιο ΕΚ του 1980) και η ισχύς του παρατάθηκε με την ανακοίνωση SG(87) D/3795 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 1987 (στο εξής: πλαίσιο ΕΚ του 1987). Το τελευταίο αυτό πλαίσιο διασαφήνισε τα κριτήρια που έπρεπε να πληρούνται προκειμένου μια σκοπούσα στην προστασία του περιβάλλοντος στον τομέα ΕΚ ενίσχυση να μπορεί να κηρυχθεί συμβατή με την κοινή αγορά. Τα κριτήρια αυτά, που καθορίζονταν στο σημείο 3 της ανακοινώσεως της 23ης Μαρτίου 1987, ήταν τα εξής:

«3.2.1 Το ύψος της ενισχύσεως δεν μπορεί να υπερβαίνει το 15 % του ποσού της σχετικής επενδύσεως. Το ποσό της ενισχύσεως θα υπολογίζεται ως το καθαρό ποσό ύστερα από τη φορολογική επιδότηση, σύμφωνα με τη μέθοδο εκτιμήσεως που χρησιμοποιείται από την Επιτροπή και περιγράφεται στην ανακοίνωσή της προς τα κράτη μέλη σχετικά με τα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων.

3.2.2 Θα μπορούν να τυγχάνουν ενισχύσεως μόνον οι επιχειρήσεις που διαθέτουν εγκαταστάσεις λειτουργούσες από διετίας τουλάχιστον πριν από τη θέση σε ισχύ των εν λόγω κανόνων.

3.2.3 Οι επενδύσεις που θα πραγματοποιούνται σε συμμόρφωση προς τα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος μπορούν να συνίστανται είτε στην εγκατάσταση προσθέτων εξοπλισμών σκοπούμενων στη μείωση ή

εξάλειψη της ρυπάνσεως και των ενοχλήσεων είτε στην προσαρμογή, για τον ίδιο σκοπό, των διαδικασιών παραγωγής. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, δεν θα τυγχάνει της προβλεπόμενης ενισχύσεως το τμήμα των επενδύσεων που έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της υφιστάμενης παραγωγικής ικανότητας.

3.2.4 Οι ίδιες οι επιχειρήσεις πρέπει να φέρουν το σύνολο του κόστους των επενδύσεων αντικαταστάσεως και τα έξοδα λειτουργίας».

- 8 Στις 10 Μαρτίου 1994, δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (ΕΕ C 72, σ. 3) ένα νέο κοινοτικό πλαίσιο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος (94/C 72/93) (στο εξής: πλαίσιο ΕΚ του 1994). Το νέο πλαίσιο καθορίζει τα κριτήρια που εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που χορηγούνται σε όλους τους διεπόμενους από τη Συνθήκη ΕΚ τομείς και, στο σημείο 2.2, διασαφηνίζει την προσέγγιση της Επιτροπής κατά την εξέταση, βάσει του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ, των κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται για ορισμένους σκοπούς στον τομέα του περιβάλλοντος. Το εν λόγω πλαίσιο τροποποίησε το πλαίσιο ΕΚ του 1987 το οποίο ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως του πέμπτου κώδικα για τις ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, μεταξύ άλλων σημείων και ως προς το ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι επιχειρήσεις που αποφασίζουν να αντικαταστήσουν τις παλαιότερες των δύο ετών εγκαταστάσεις με νέες πληρούσες τις νέες απαιτήσεις ως προς το περιβάλλον μπορούν να τυγχάνουν ενισχύσεων για το τμήμα του κόστους επενδύσεων που δεν υπερβαίνει αυτό που θα προέκυπτε από την προσαρμογή των παλαιών εγκαταστάσεων (βλ. σημείο 3.2.3.A, τρίτο εδάφιο του πλαισίου ΕΚ του 1994).
- 9 Στις 14 Μαρτίου 1995, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση προσαρμογής του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. Πρόκειται για την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Αίτηση για σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου και διαβούλευση με την Επιτροπή ΕΚΑΧ σύμφωνα με το άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΚΑΧ σχετικά με σχέδιο απόφασης της Επιτροπής για την προσαρμογή του άρθρου 3 της αποφάσεως 3855/91/ΕΚΑΧ της Επιτροπής (πέμπτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα)» [έγγραφο SEC(95) 315 τελικό].
- 10 Το σημείο 5 της εν λόγω προτάσεως ορίζει ότι το νέο πλαίσιο ΕΚ του 1994, το οποίο αντικατέστησε το παλαιό πλαίσιο του 1987 που ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα και στο οποίο αναφερόταν ο κώδικας, διαφέρει ως προς πέντε

τουλάχιστον μείζονος σημασίας σημεία από το προγενέστερο πλαίσιο και, επομένως, από τον πέμπτο κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. Αυτά τα πέντε σημεία απαριθμούνται στο εν λόγω σημείο 5 της προτάσεως. Σε σχέση με ένα από αυτά, το σημείο 5, στοιχείο β', επισημαίνει ότι, μολονότι σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», καμιά ενίσχυση δεν θα πρέπει γενικώς να χορηγείται σε αντιστάθμισμα του κόστους που συνεπαγέται η συμμόρφωση, των νέων εγκαταστάσεων, προς τις υποχρεωτικές προδιαγραφές, το νέο πλαίσιο ΕΚ, στο προτελευταίο εδάφιο του σημείου 3.2.3.Α, ρητώς προβλέπει ότι «ωστόσο, οι επιχειρήσεις που επιλέγουν να μην προβούν στην απλή προσαρμογή μιας υφιστάμενης μονάδας παραγωγής ηλικίας άνω των δύο ετών, αλλά σε αντικατάστασή της με νέα μονάδα παραγωγής, ανταποκρινόμενη στα νέα πρότυπα, μπορούν να λάβουν ενισχύσεις για το μέρος των επενδυτικών δαπανών που δεν υπερβαίνει το κόστος προσαρμογής της παλαιάς μονάδας παραγωγής».

- 11 Το σημείο 6 της εν λόγω προτάσεως καταλήγει ως εξής:

«Συνεπώς, για να υπάρξει μεγαλύτερη συμμόρφωση προς τους όρους που προβλέπονται στις αιτιολογικές σκέψεις του κώδικα ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα και ιδίως ως προς την τήρηση της αρχής της ίσης πρόσβασης στις ενισχύσεις αυτές μεταξύ των βιομηχανιών σιδήρου και χάλυβα και των άλλων κλάδων, όπως ορίζεται στο προίμιο του προαναφερθέντος κώδικα, είναι απαραίτητο και σκόπιμο να αποφασίσει η Επιτροπή να προσαρμόσει το άρθρο 3 τον κώδικα ενισχύσεων σύμφωνα με όσα περιέχονται στο συνημμένο σχέδιο απόφασης.»

- 12 Το άρθρο 1 του σχεδίου της συνημμένης στην πρόταση της Επιτροπής απόφασης έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Το κείμενο του άρθρου 3 της απόφασης 3855/91/ΕΚΑΧ αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

“Ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος

1 — Οι ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος μπορούν να θεωρούνται ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά υπό την προϋπόθεση ότι

τηρούν τους ισχύοντες κανόνες που έχουν θεσπιστεί με την κοινοτική πλαισίωση των κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος.”»

- 13 Η πρόταση αυτής της Επιτροπής δεν έλαβε τη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου.

Το ιστορικό της προσφυγής

- 14 Με έγγραφο της 29ης Δεκεμβρίου 1993, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, σχέδιο ενισχύσεων προς την επιχείρηση ProfilARBED SA, στο πλαίσιο της κατασκευής νέου χαλυβουργείου στο Esch-Schifflange (Λουξεμβούργο).
- 15 Με έγγραφο της 5ης Απριλίου 1994, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, απαντώντας σε σχετικό αίτημα της Επιτροπής, παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με το εν λόγω σχέδιο ενισχύσεων.
- 16 Την 1η Ιουνίου 1994, η Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 4, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, κίνησε διαδικασία κατά της εφαρμογής αυτού του σχεδίου ενισχύσεων (ανακοίνωση 94/C 212/07 της Επιτροπής, ΕΕ C 212, σ. 7). Μετά την κίνηση της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή έλαβε διάφορες παρατηρήσεις και διαβίβασε στη Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση, προκειμένου να μπορέσει αυτή να εκφράσει τη γνώμη της, τις παρατηρήσεις που είχε λάβει από την προσφεύγουσα, που έφερε τότε την επωνυμία British Iron and Steel Producers Association (BISPA), από την British Steel plc και από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.
- 17 Με έγγραφο της 17ης Νοεμβρίου 1994, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου γνωστοποίησε στην Επιτροπή τις απόψεις του σχετικά με τις παρατηρήσεις της BISPA, της British Steel και του Ηνωμένου Βασιλείου.

- 18 Με έγγραφο της 19ης Δεκεμβρίου 1994, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι ήταν διατεθειμένο, σύμφωνα με τις διατάξεις του κοινοτικού πλαισίου ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος, να περιορίσει το μέγιστο ποσό της ενισχύσεως στο 15 % της επε-
λέξιμης επενδύσεως.
- 19 Στις 31 Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παρά-
γραφος 4, της αποφάσεως 3855/91/EKAX εξέδωσε την απόφαση που παρα-
τίθεται στην υπ' αριθ. 94/C 400/02 ανακοίνωση προς τα άλλα κράτη μέλη και
τους λοιπούς ενδιαφερομένους, σχετικά με τις ενισχύσεις που το Λουξεμ-
βούργο σχεδιάζει να χορηγήσει στην Profil ARBED SA (ARBED) [κρατικές
ενισχύσεις C 25/94 (ex N 11/94), EE C 400, σ. 10, στο εξής: προσβαλλομένη
απόφαση]. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή τερμάτισε, χωρίς να προβάλει
οποιαδήποτε αντίρρηση, τη διαδικασία που είχε κινήσει την 1η Ιουνίου 1994
με αντικείμενο τις ενισχύσεις που συνδέονταν με την προστασία του περιβάλ-
λοντος. Η Επιτροπή δηλώνει ότι οι εν λόγω ενισχύσεις ήσαν σύμφωνες προς
το άρθρο 3 του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και
χάλυβα και, επομένως, συμβατές με την κοινή αγορά.
- 20 Με την προσβαλλομένη απόφαση εγκρίθηκε η καταβολή ενισχύσεως κατ'
ανάτατο ποσό 91 950 000 φράγκων Λουξεμβούργου (LFR) στη λουξεμβουρ-
γιανή επιχείρηση παραγωγής σιδήρου και χάλυβα ProfilARBED SA (ARBED),
θυγατρική κατά 100 % της Arbed SA, ανωνύμου εταιρίας λουξεμβουργιανού
δικαίου. Η εν λόγω ενίσχυση αντιπροσωπεύει το 15 % των 613 000 000 LFR
που η Arbed έχει δεσμευθεί να διαθέσει για την προστασία του περιβάλλοντος
στο πλαίσιο της κατασκευής νέου ηλεκτροκίνητου χαλυβουργείου στην βιο-
μηχανική περιοχή παραγωγής σιδήρου και χάλυβα του Esch-Shifflange. Το νέο
χαλυβουργείο θα αντικαταστήσει τα υφιστάμενα χαλυβουργεία LDAC που
δεν είναι σύμφωνα προς τη νέα, σχετική με το περιβάλλον, λουξεμβουργιανή
νομοθεσία.
- 21 Η προσφεύγουσα, η οποία κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής έφερε
την επωνυμία BISPA και καλείται τώρα UK Steel Association, είναι μια ένωση
με έδρα το Λονδίνο η οποία εκπροσωπεί βρετανικές επιχειρήσεις που παρά-
γουν και προμηθεύουν, επί κοινοτικού εδάφους, προϊόντα σιδήρου και χάλυβα του τύπου αυτών που προσδιορίζονται στο παράρτημα I της Συνθήκης
EKAX.

- 22 Μολονότι η Επίσημη Εφημερίδα όπου έχει δημοσιευθεί η προσβαλλομένη απόφαση φέρει την ημερομηνία της 31ης Δεκεμβρίου 1994, το σχετικό φύλλο άρχισε να διατίθεται στην Υπηρεσία Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόλις στις 27 Μαΐου 1995.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 23 Η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Ιουλίου 1995.
- 24 Με αιτήσεις που κατέθεσαν στις 21 Δεκεμβρίου 1995, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και η Arbed SA, μητρική εταιρία της δικαιούχου της αμφισβητούμενης ενισχύσεως, ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της καθής.
- 25 Με διατάξεις του Προέδρου του πέμπτου πενταμελούς τμήματος της 1ης Μαρτίου 1996, επετράπη στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και στην Arbed SA να παρέμβουν υπέρ της καθής.
- 26 Τα σχετικά υπομνήματα των παρεμβαινόντων και οι επί των υπομνημάτων αυτών παρατηρήσεις των διαδίκων της κύριας δίκης κατατέθηκαν, αντιστοίχως, στις 9 Απριλίου και στις 3 Ιουνίου 1996.
- 27 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε, αφενός, να λάβει, σύμφωνα με το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας ζητώντας από την Επιτροπή να απαντήσει γραπτώς σε μια ερώτηση, και, αφετέρου, να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

28 Στην ερώτηση του Πρωτοδικείου η Επιτροπή στις 19 Σεπτεμβρίου 1996 απάντησε δηλώνοντας ότι, η αναπροσαρμογή του πέμπτου κώδικα δεν είχε εισέτι λάβει τη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου, πλην όμως η ίδια έχει υποβάλει στο Συμβούλιο νέο σχέδιο κοινοτικών κανόνων για ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (έκτος κώδικας), το οποίο προοριζόταν να αντικαταστήσει τον πέμπτο κώδικα και του οποίου αντίγραφο επισυνήψε στην απάντησή της. Η Επιτροπή παρατήρησε ότι το κείμενο του άρθρου 3 του σχεδίου του έκτου κώδικα είναι κατ' ουσίαν όμοιο προς αυτό του άρθρου 3 της προτάσεως αναπροσαρμογής. Το σχέδιο προέβλεπε την αυτόματη αναπροσαρμογή του πλαισίου ΕΚ του 1994 για ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα.

29 Η προαναφερθείσα πρόταση δεν έλαβε τη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου. Το οριστικό κείμενο του έκτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, που ενεκρίθη με την απόφαση 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 338, σ. 42), ύστερα από σύμφωνη ομόφωνη γνώμη του Συμβουλίου, δεν προβλέπει την αυτόματη εφαρμογή στον τομέα ΕΚΑΧ της διατάξεως του πλαισίου ΕΚ σχετικά με τις ενισχύσεις στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, αλλά καθορίζει κριτήρια εφαρμογής του πλαισίου αυτού στον τομέα ΕΚΑΧ.

30 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 11ης Μαρτίου 1997, οι διάδικοι ανέπτυξαν τις απόψεις τους και απάντησαν σε προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

31 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

32 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

33 Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και αυτών του παρεμβαίνοντος.

34 Η Arbed ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την καθής (sic) στα έξοδα της παρεμβάσεώς της.

35 Η προφορική διαδικασία περατώθηκε με απόφαση του Προέδρου του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 1997.

Το μέρος «Εκτίμηση της Επιτροπής» της προσβαλλομένης απόφασης

- 36 Στο πρώτο εδάφιο του μέρους «Εκτίμηση της Επιτροπής» της προσβαλλομένης απόφασης, η Επιτροπή υπενθυμίζει, πρώτον, το κείμενο του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. Δεύτερον, επισημαίνει, στο δεύτερο εδάφιο, ότι η σχεδιαζόμενη ενίσχυση σκοπεί στην αντικατάσταση των παλαιών εγκαταστάσεων με νέες, πληρούσες τους νέους λουξεμβουργιανούς κανόνες για την προστασία του περιβάλλοντος. Η προσβαλλομένη απόφαση επισημαίνει ότι το κόστος των αναγκαίων επενδύσεων για μια τέτοια προσαρμογή, σε περίπτωση διατήρησης των υφισταμένων εγκαταστάσεων, θα ήταν σημαντικώς υψηλότερο.
- 37 Στο τρίτο εδάφιο, η Επιτροπή, στηριζόμενη στο γεγονός ότι «ο κώδικας παροχής ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (προοίμιο τμήμα II) θεσπίζει την αρχή σύμφωνα με την οποία πρέπει να εξασφαλιστεί, μεταξύ της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα και των λοιπών παραγωγικών κλάδων, ισότητα πρόσβασης στις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος», αντλεί την αρχή ότι «οι ίδιες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου σε θέματα ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να τύχουν καθολικής εφαρμογής, ίδιας για οποιαδήποτε επιχείρηση, ανεξάρτητα εάν ανήκει στον τομέα σιδήρου και χάλυβα ή όχι» και καταλήγει, στην τελευταία φράση του εδαφίου αυτού, στο συμπέρασμα «ότι, εκτός από την περίπτωση που ρητώς ορίζεται διαφορετικά, οι ίδιες ερμηνευτικές αρχές πρέπει να εφαρμόζονται για κάθε ενίσχυση που αφορά την προστασία του περιβάλλοντος».
- 38 Στη συνέχεια, στο τέταρτο εδάφιο αυτού του μέρους της προσβαλλομένης απόφασης, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος επιτρέπει να εγκρίνονται ενισχύσεις στις επιχειρήσεις οι οποίες «αντί να προβούν σε απλή προσαρμογή των υφιστάμενων εγκαταστάσεων που λειτουργούν επί δύο και περισσότερα έτη επιλέγουν την αντικατάστασή τους με νέες εγκαταστάσεις που ανταποκρίνονται στα νέα πρότυπα (...)». Στο επόμενο εδάφιο συμπεραίνει ότι «η επέκταση της εν λόγω γενικής αρχής, η οποία προβλέπεται από το κοινοτικό πλαίσιο, στον κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα φαίνεται να είναι εντελώς δυνατή στο μέτρο που δεν έρχεται σε αντίθεση με τα οριζόμενα στο άρθρο 3 [του εν λόγω κώδικα]».

39 Στη συνέχεια, στο έκτο εδάφιο, η Επιτροπή εξετάζει το ζήτημα εάν η σχεδιαζόμενη ενίσχυση πληροί όλες τις προϋποθέσεις του κοινοτικού πλαισίου και διαπιστώνει ότι τις πληροί, συμπεριλαμβανομένης της τηρήσεως του ανωτάτου ορίου του ακαθάριστου 15 % της επενδύσεως (έβδομο εδάφιο).

40 Στο ένατο και δέκατο εδάφιο, η προσβαλλομένη απόφαση καταλήγει ως εξής: «Με βάση τα όσα αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κώδικα ενισχύσεων στις βιομηχανίες σιδήρου και χάλυβα δεν αποκλείει το να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που χορηγούνται τηρώντας πάντοτε το ανώτατο όριο του 15 % ακαθάριστο σε επιχειρήσεις οι οποίες αντί να προσαρμόζονται στα νέα περιβαλλοντικά πρότυπα τις εγκαταστάσεις που λειτουργούν περισσότερο από δύο χρόνια πριν από τη θέση σε ισχύ των εν λόγω προτύπων, αποφασίζουν να τις αντικαταστήσουν από νέες εγκαταστάσεις, ανταποκρινόμενες στα νέα πρότυπα, εφόσον η ενίσχυση δεν υπερβαίνει εκείνη που θα συνεπαγόταν η προσαρμογή του παλαιού χαλυβουργείου, θεωρεί ότι οι εν λόγω ενισχύσεις είναι σύμφωνες με το άρθρο 3 [του πέμπτου κώδικα ενισχύσεως στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα] και, συνεπώς, μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή αποφάσισε να περατώσει χωρίς να εγείρει καμία αντίρρηση, τη διαδικασία που κίνησε κατά των ενισχύσεων υπέρ της επιχείρησης ProfilARBED και οι οποίες αφορούσαν την προστασία του περιβάλλοντος.»

Επί της ουσίας

Όσον αφορά τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή όποιου άλλου κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της και, ειδικότερα, του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα.

41 Η προσφεύγουσα προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής της, έναν και μόνον λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την παράβαση της Συνθήκης ΕΚΑΧ ή όποιου άλλου κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της και ειδικότερα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. (δικόγραφο προσφυγής, σημείο 4.1). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η εγκριθείσα ενίσχυση, αντί να προορίζεται για την προσαρμογή των υφισταμένων εγκαταστάσεων στα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος, σκοπεύει στην κατασκευή νέων, συμφώνων προς τα εν λόγω πρότυπα, εγκαταστάσεων.

- 42 Ενόψει των διαφόρων επιχειρημάτων που έχουν προβληθεί από τους διαδίκους, πρέπει να εξεταστεί χωριστά, κατ' αρχάς, το ζήτημα αν η κατασκευή νέας ηλεκτροκαμίνου στο Esch-Schiffflange προς αντικατάσταση της παλαιάς, τύπου LDAC, πρέπει να θεωρηθεί ως προσαρμογή των παλαιών εγκαταστάσεων σε νέα πρότυπα ή ως κατασκευή νέας εγκαταστάσεως.

Ως προς το ζήτημα αν η κατασκευή νέας ηλεκτροκαμίνου στο Esch-Schiffflange προς αντικατάσταση της παλαιάς, τύπου LDAC πρέπει να θεωρηθεί ως προσαρμογή των παλαιών εγκαταστάσεων στα νέα πρότυπα ή ως η κατασκευή νέας εγκαταστάσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 43 Στα υπομνήματά τους, οι παρεμβαίνοντες υποστηρίζουν ότι δεν πρόκειται για την κατασκευή νέας εγκαταστάσεως σύμφωνης προς τα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά για την προσαρμογή στα νέα πρότυπα παλαιών, ήδη υφισταμένων, εγκαταστάσεων. Κατά συνέπεια, η εν λόγω ενίσχυση πληροί τα κριτήρια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα και, επομένως, είναι συμβατή με την κοινή αγορά.
- 44 Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου διευκρινίζει ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις είναι οι μονάδες ρευστού χάλυβα του κέντρου παραγωγής του Esch-Schiffflange, η δε ρευστή φάση αποτελεί εργαλείο ολοκληρωμένης παραγωγής η οποία αποτελείται από μια μεταλλουργική κάμινο, ένα χαλυβουργείο και δύο μονάδες συνεχούς χυτεύσεως, οι οποίες δεν μπορούν να λειτουργούν ανεξαρτήτως. Η αμφισβητούμενη ενίσχυση προοριζόταν για την αντικατάσταση του χαλυβουργείου, το οποίο, αρχικώς, ήταν ένα λειτουργούν με οξυγόνο χαλυβουργείο τύπου LDAC, με ηλεκτροκίνητο χαλυβουργείο. Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπογραμμίζει ότι το μόνο μέρος της ρευστής φάσεως που αντικαταστάθηκε είναι το χαλυβουργείο, εργαλείο, το οποίο δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη μεμονωμένως αλλ' αποτελεί απλώς ένα από τα στοιχεία μιας ολοκληρωμένης εγκαταστάσεως παραγωγής ημιτελών προϊόντων χάλυβα. Ως εκ τούτου, παρά την αντικατάσταση του χαλυβουργείου, η ίδια η εγκατάσταση παρέμεινε και απλώς εκσυγχρονίστηκε.

- 45 Η Arbed ισχυρίζεται επίσης ότι η κατασκευή νέας ηλεκτροκαμίνου στο συγκρότημα του Esch-Schiffange δεν ισοδυναμεί με την κατασκευή νέας εγκαταστάσεως αλλά πρέπει να θεωρηθεί ως εκσυγχρονισμός του συγκροτήματος αυτού.
- 46 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το επιχείρημα αυτό υπογραμμίζοντας ότι τούτο προεβλήθη μόνον από τους δύο παρεμβαίνοντες και όχι από την Επιτροπή. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου είχε ήδη επικαλεστεί το επιχείρημα αυτό ενώπιον της Επιτροπής ύστερα από την κοινοποίηση του σχεδίου ενισχύσεων, πλην όμως αυτή το απέρριψε με την προσβαλλομένη απόφαση.
- 47 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι με το επιχείρημα αυτό σκοπείται η αμφισβήτηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Υπενθυμίζει ότι το άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ σαφώς ορίζει ότι οι λόγοι που επιτρέπουν την προσβολή μιας αποφάσεως πρέπει να περιορίζονται σε αυτούς που είναι δεκτικοί νομικής και όχι οικονομικής αναλύσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 1980, 154/78, 205/78, 206/78, 226/78 ως 228/78, 263/78, 264/78, 30/79, 31/79, 83/79 και 85/79, Ferriera Valsabbia κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/Ι, σ. 489, σκέψη 11), και ότι η Επιτροπή διαθέτει διακριτική εξουσία όσον αφορά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, εφόσον δεν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή έχει διαπράξει κατάχρηση εξουσίας ή υποπέσει σε πρῶδηλη πλάνη, η εξέταση του Πρωτοδικείου δεν μπορεί να αφορά την εκτίμηση καταστάσεως απορρέουσας από οικονομικής φύσεως γεγονότα και περιστάσεις.
- 48 Εκ των ανωτέρω, η προσφεύγουσα συνάγει ότι η επιχειρηματολογία των παρεμβαίνόντων δεν είναι λυσιτελής για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς και είναι απαράδεκτη.
- 49 Εξάλλου, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που είναι συνημμένα στις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως, η σχεδιαζόμενη από την Arbed επένδυση σκοπεύει στην αντικατάσταση της υφιστάμενης διαδικασίας παραγωγής, που στηρίζεται στην παραδοσιακή μέθοδο του «τηγμένου σιδήρου», όπου χρησιμοποιείται το χαλυβουργείο καθαρού οξυγόνου ή LDAC, με μια διαδικασία ηλεκτροκίνητης παραγωγής η οποία θα επιτρέψει στην Arbed να χρησιμοποιεί παλιοσίδηρα ως κύρια

πρώτη ύλη αντί να εξαρτάται από σιδηρομέταλλευμα και από άνθρακα, μετατρεπόμενο σε οπτάνθρακα πρώτες ύλες που εξορύσσονται παραδοσιακά πλησίον του χαλυβουργικού συγκροτήματος του Esch-Schiffange των οποίων τα αποθέματα πρόκειται σύντομα να εξαντληθούν. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η γεωγραφική θέση του Λουξεμβούργου θα προκαλέσει, αν δεν γίνει αυτή αντικατάσταση, αύξηση του κόστους παραγωγής της Arbed λόγω της ενσωματώσεως του κόστους μεταφοράς των πρώτων υλών. Η αντικατάσταση του παλαιού χαλυβουργείου LDAC από το νέο ηλεκτροκίνητο χαλυβουργείο, που αποτελεί το ουσιώδες στοιχείο της νέας διαδικασίας παραγωγής, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προσαρμογή υφισταμένης διαδικασίας παραγωγής αλλά ως αντικατάστασή της. Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις LDAC θα κλείσουν οριστικώς στα τέλη του 1997, όταν θα έχει ολοκληρωθεί η αντικατάσταση της διαδικασίας παραγωγής, πράγμα που προκύπτει από όσα δήλωσε η Arbed στα πληροφοριακά της δελτία που η προσφεύγουσα έχει επισυνάψει στις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 50 Ενόψει των συγκεκριμένων περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως και της στενής σχέσεως που υφίσταται μεταξύ, αφενός, της επιχειρηματολογίας που έχουν αναπτύξει οι παρεμβαίνουσες αναφορικά με το αν η επίμαχη ενίσχυση είχε ως αντικείμενο την προσαρμογή υφισταμένων εγκαταστάσεων και, αφετέρου, του μοναδικού λόγου ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της και ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι πρέπει να εξετάσει την επιχειρηματολογία των παρεμβαίνόντων χωρίς να χρειασθεί να αποφανθεί επί του παραδεκτού της.
- 51 Σύμφωνα με την προσβαλλομένη απόφαση (βλ. ανωτέρω σκέψη 36), η εν λόγω ενίσχυση έχει ως αντικείμενο την αντικατάσταση παλαιάς εγκαταστάσεως με νέα, σύμφωνη με τα λουξεμβουργιανά πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος.
- 52 Πράγματι, στο προτελευταίο εδάφιο του μέρους «Οι εξεταζόμενες ενισχύσεις» της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπιστώνει: «Λαμβανομένου υπόψη του υψηλού επενδυτικού κόστους για τη συμμόρφωση των υφιστάμενων χαλυβουργείων LDAC στα πρότυπα σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο απώλειας μεγάλο

τμήματος αυτής της επένδυσης κατά την αντικατάσταση των υφιστάμενων χαλυβουργείων, η Arbed αποφάσισε να επιταχύνει το πρόγραμμα αντικατάστασης των εγκαταστάσεών της από νέες εγκαταστάσεις που ανταποκρίνονται στις διατάξεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Πράγματι, το ύψος του επενδυτικού κόστους που ανέλαβε η ARBED στο νέο χαλυβουργείο και το οποίο αφορούσε την προστασία του περιβάλλοντος ανήλθε σε 613 εκατομμύρια φράγκα Λουξεμβούργου.»

53

Προχωρώντας στην ανάλυσή της, στο δεύτερο εδάφιο του μέρους «Εκτίμηση της Επιτροπής», το εν λόγω κοινοτικό όργανο επισημαίνει: «Από την εξέταση των σχετικών στοιχείων προκύπτει ότι η Arbed αντί να προσαρμόσει τις παλαιές εγκαταστάσεις στα νέα πρότυπα, επέλεξε να επιταχύνει το πρόγραμμα αντικατάστασης των παλαιών εγκαταστάσεων με νέες, οι οποίες ανταποκρίνονται στα κριτήρια που προβλέπονται από τα νέα πρότυπα. Το χαλυβουργείο με ηλεκτροκίνητο αντικατέστησε — ανταποκρινόμενο στα νέα πρότυπα — το παλαιό χαλυβουργείο LDAC που κατασκευάστηκε κατά τη διάρκεια των δεκαετιών '60 και '70. Εάν διατηρούνταν οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις, το επενδυτικό κόστος που θα έπρεπε να αναλάβει η Arbed θα έφθανε σε ποσό το οποίο υπολογίζεται σε 1,5 δισεκατομμύρια φράγκα Λουξεμβούργου εκ των οποίων 750 εκατομμύρια φράγκα Λουξεμβούργου για την πρωτογενή απομάκρυνση σκόνης με την εγκατάσταση νέου πύργου προεπεξεργασίας των καπνών μεταλλάκτη πριν από το ξηρό ηλεκτρικό φίλτρο (150 εκατομμύρια φράγκα Λουξεμβούργου), την εγκατάσταση νέας καπνοδόχου καυστήρα (600 εκατομμύρια φράγκα Λουξεμβούργου), και 750 εκατομμύρια φράγκα Λουξεμβούργου για την εγκατάσταση δευτερογενούς απομάκρυνσης σκόνης του χαλυβουργείου. Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι το επενδυτικό κόστος για την προστασία του περιβάλλοντος στη νέα εγκατάσταση δεν θα υπερβεί εκείνο που θα ήταν απαραίτητο για την προσαρμογή των παλαιών εγκαταστάσεων.»

54

Εξάλλου, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου είχε κοινοποιήσει το σχέδιο ενισχύσεως στο πλαίσιο επενδύσεως σκοπούσας στην επιτάχυνση του προγράμματος αντικαταστάσεως των υφιστάμενων χαλυβουργείων. Συγκεκριμένα, το λουξεμβουργιανό Υπουργείο Οικονομίας απηύθυνε στην Επιτροπή έγγραφο, με ημερομηνία 29 Δεκεμβρίου 1993, που διαβιβάσθηκε με έγγραφο της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου της 30ής Δεκεμβρίου 1993, το οποίο έφερε τον τίτλο «Σημείωμα σχετικά με τις επενδύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος που πραγματοποιούνται από την ProfilARBED SA στο πλαίσιο της εγκαταστάσεως χαλυβουργείου με ηλεκτροκίνητο στο Esch-Schifflange», όπου μνημονεύεται, στο πρώτο εδάφιο, η «κατασκευή νέου χαλυβουργείου με ηλεκτροκίνητο στο Esch-Schifflange».

- 55 Αυτή η παρουσίαση ενισχύεται από έγγραφο της 31ης Μαρτίου 1994 του λουξεμβουργιανού Υπουργείου Οικονομίας, το οποίο διαβιβάστηκε στην Επιτροπή με έγγραφο της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου της 5ης Απριλίου 1994 και στο οποίο διευκρινίζεται (τελευταίο εδάφιο της σελίδας 2) ότι: «Ενόψει του σημαντικού κόστους επενδύσεως για τη συμμόρφωση των υφισταμένων χαλυβουργείων LDAC στα πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος και προκειμένου να αποφευχθεί η απώλεια σημαντικού μέρους της επενδύσεως αυτής κατά τον χρόνο της αντικαταστάσεως των υφισταμένων χαλυβουργείων κατά τα προσεχή έτη, η εταιρία ProfilARBED αποφάσισε να επιταχύνει το πρόγραμμα αντικαταστάσεως των χαλυβουργείων της με εγκαταστάσεις τελευταίας τεχνολογίας τόσο για την επεξεργασία του χάλυβα όσο και για την προστασία του περιβάλλοντος».
- 56 Επί πλέον, η Arbed δήλωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η νέα ηλεκτροκράμνος, καίτοι δεν αποτελεί το σύνολο του συγκροτήματος, είναι το σημαντικότερο στοιχείο αυτού.
- 57 Απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου επιβεβαίωσε επίσης ότι η μεν διαδικασία παραγωγής των υφισταμένων εγκαταστάσεων που λειτουργούν με καθαρό οξυγόνο ή LDAC μπορεί να ενσωματώνει παλιοσίδηρο ως πρώτη ύλη μέχρι ποσοστού 30 έως 40 %, η δε διαδικασία ηλεκτροκίνητης παραγωγής που προκύπτει από την αποτελούσα το αντικείμενο της ενισχύσεως επένδυση επιτρέπει την κατά 100 % χρησιμοποίηση του παλιοσίδηρου ως πρώτης ύλης. Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι τόσο η διαδικασία παραγωγής όσο και η σύνθεση των πρώτων υλών πράγματι μετεβλήθη λόγω της αποτελούσας το αντικείμενο της ενισχύσεως επενδύσεως.
- 58 Εξάλλου, πρέπει να υπομνηστεί ότι η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, χωρίς να αντικρουστεί ούτε από τους παρεμβαίνοντες ούτε από την Επιτροπή, ότι οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις LDAC θα κλείσουν οριστικώς στα τέλη του 1997. Κατά συνέπεια, μετά την ημερομηνία αυτή, η αντικατάσταση των υφισταμένων εγκαταστάσεων, για την οποία πρόκειται να χρησιμεύσει η αποτελούσα το αντικείμενο της ενισχύσεως επένδυση, θα έχει περατωθεί.

- 59 Ενόψει όλων των ανωτέρω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η σπουδαιότητα των αντικατασταθέντων στοιχείων, η έκταση της επελθούσας στη διαδικασία παραγωγής μεταβολής καθώς και η σημασία της αλλαγής στη σύνθεση των πρώτων υλών λόγω της πραγματοποιήσεως της ενισχυμένης επενδύσεως υπερβαίνει την έννοια της προσαρμογής υφισταμένης εγκαταστάσεως. Κατά συνέπεια, ορθώς η Επιτροπή κατέληξε με την προσβαλλομένη απόφαση (βλ. ανωτέρω σκέψεις 51 έως 53) στο συμπέρασμα ότι η αποτελούσα το αντικείμενο της ενισχύσεως επένδυση δεν συνίστατο στην προσαρμογή παλαιών εγκαταστάσεων στις νέες διατάξεις αλλά στην αντικατάσταση παλαιών εγκαταστάσεων με νέες, πληρούσες τα κριτήρια που προβλέπονται από τα νέα σχετικά με το περιβάλλον πρότυπα.
- 60 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα των παρεμβαινόντων δεν είναι βάσιμο.

Ως προς την παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 61 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η υποστηριζόμενη στην προσβαλλομένη απόφαση θέση κατά την οποία το άρθρο 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (βλ. ανωτέρω σκέψη 5) επιτρέπει να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση σκοπούσα στην προστασία του περιβάλλοντος μια ενίσχυση που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή νέας εγκαταστάσεως είναι αντίθετη προς το σαφές και μη επιδεχόμενο παρερμηνεία γράμμα του εν λόγω άρθρου, το οποίο αναφέρεται μόνο στις ενισχύσεις που σκοπούν στη διευκόλυνση της προσαρμογής των βιομηχανικών εγκαταστάσεων που λειτουργούν από διετίας τουλάχιστον στα νέα υπό του νόμου οριζόμενα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος πριν από τη θέση σε ισχύ των προτύπων αυτών.
- 62 Κατά την προσφεύγουσα, από το δεύτερο εδάφιο του μέρους II του προοιμίου του πέμπτου κώδικα (βλ. ανωτέρω σκέψη 5), η Επιτροπή συνάγει ότι είναι δυνατή η αυτόματη εφαρμογή στον τομέα ΕΚΑΧ των κανόνων του πλαισίου που έχουν θεσπιστεί βάσει της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με τις κρατικές

ενισχύσεις. Αυτή η αυτόματη εφαρμογή συνιστά παράβαση του πέμπτου κώδικα κατά το μέτρο που είναι αντίθετη προς το άρθρο 3 και το ίδιο το γράμμα του προπαρατεθέντος δευτέρου εδαφίου, που ρητώς απαιτεί την υποβολή πρότασης προσαρμογής σε περίπτωση όπου το πλαίσιο ΕΚ απομακρύνεται, όπως έχει συμβεί εν προκειμένω, από τον πέμπτο κώδικα. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι τέτοια πρόταση αναπροσαρμογής του πέμπτου κώδικα υποβλήθηκε από την Επιτροπή, ύστερα από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως και διατείνεται ότι η Επιτροπή, υποβάλλοντας αυτήν την πρόταση βελτιώσεως αναγνώρισε ότι η ευρεία ερμηνεία που είχε δώσει στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ήταν νομικώς εσφαλμένη.

- 63 Εξάλλου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ευρεία ερμηνεία που η Επιτροπή δίνει στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα είναι αντίθετη προς τις εφαρμοζόμενες στις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα ΕΚΑΧ διατάξεις και προς τις αρχές που τις διαπνέουν.
- 64 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΧ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις διαφέρουν από τους κανόνες της Συνθήκης ΕΚ. Συγκεκριμένα, μολονότι το άρθρο 4, στοιχείο γ' της Συνθήκης ΕΚΑΧ προβλέπει ότι απαγορεύονται όλες οι επιδοτήσεις ή ενισχύσεις που χορηγούνται, υπό οποιαδήποτε μορφή, από τα κράτη, το άρθρο 92 της Συνθήκης ΕΚ επιτρέπει, υπό ορισμένες περιστάσεις, τις οποίες και διευκρινίζει, τη χορήγηση ενισχύσεων από τα κράτη.
- 65 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, λόγω των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετώπιζαν οι επιχειρήσεις του τομέα ΕΚΑΧ, υιοθέτησε, σύμφωνα με την αυστηρότατη διαδικασία του άρθρου 95 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, παρέκκλιση από τη γενική αρχή της απαγορεύσεως των ενισχύσεων στον τομέα αυτόν υπό τη μορφή του πρώτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, ο οποίος έχει επανειλημμένως τροποποιηθεί.
- 66 Εξ αυτού η προσφεύγουσα συνάγει ότι ο κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα πρέπει να ερμηνεύεται στενώς και μόνο με βάση το γράμμα του, και τούτο για τον λόγο ότι, σύμφωνα με θεμελιώδη αρχή του δικαίου, οι παρεκκλίσεις από περιλαμβανόμενη σε Συνθήκη αρχή πρέπει να ερμηνεύονται στενώς.

- 67 Η Επιτροπή παρατηρεί, κατ' αρχάς, ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η ενίσχυση ήταν σύμφωνη προς το πλαίσιο ΕΚ του 1994. Υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε ότι το κόστος προσαρμογής των εγκαταστάσεων στα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος θα υπερέβαινε σαφώς τα έξοδα που θα χρειάζονταν προκειμένου οι νέες εγκαταστάσεις να ανταποκρίνονται προς τα πρότυπα αυτά και ότι, κατά συνέπεια, το ανώτατο ποσό της ενισχύσεως που θα μπορούσε να εγκριθεί βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα θα ήταν αισθητά μεγαλύτερο αυτού της εγκριθείσας με την προσβαλλομένη απόφαση.
- 68 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί λίαν ευρείας ερμηνείας που δίνει η Επιτροπή στο άρθρο 3 του πέμπτου κώδικα, η τελευταία ανταπαντά ότι δεν προέβη σε λίαν χαλαρή ερμηνεία, αλλά, αντιθέτως, έλαβε υπόψη τη ratio legis του πέμπτου κώδικα και τις εκ της Συνθήκης ΕΚΑΧ υποχρεώσεις της.
- 69 Η Επιτροπή διατείνεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση είναι απολύτως σύμφωνη προς το γράμμα και το πνεύμα τόσο του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα όσο και του ίδιου του κώδικα στο σύνολό του, εφόσον δίδει την πλέον αποτελεσματική λύση προκειμένου η παραγωγή του δικαιούχου να είναι σύμφωνη προς τα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος. Κατά την Επιτροπή, για την ορθή κατανόηση των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα, χρειάζεται να εξεταστεί το ευρύτατο ενδιαφέρον που παρουσιάζει ο σκοπός του κώδικα καθώς και να εκτιμηθεί ορθώς η ολόεν και σημαντικότερη θέση που καταλαμβάνει η μέριμνα για το περιβάλλον κατά την άσκηση της κοινοτικής πολιτικής. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εκδίδοντας την προσβαλλομένη απόφαση, ενήργησε σύμφωνα με το άρθρο 3, στοιχείο δ', της Συνθήκης ΕΚΑΧ, το οποίο την υποχρεώνει να μεριμνά, προς το κοινό συμφέρον, για τη διατήρηση των συνθηκών οι οποίες ωθούν τις επιχειρήσεις να αναπτύσσουν και να βελτιώνουν το παραγωγικό τους δυναμικό και να προωθούν μια πολιτική ορθολογικής εκμεταλλεύσεως των φυσικών πόρων, αποφεύγοντας την αλόγιστη εξάντλησή τους. Εξ αυτού, η Επιτροπή συνάγει ότι η ίδια η Συνθήκη ΕΚΑΧ την υποχρεώνει να λαμβάνει μέτρα για τη διασφάλιση, προς το κοινό συμφέρον, της προστασίας του περιβάλλοντος.
- 70 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη της παρέσχε μεγαλύτερες εξουσίες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος. Ειδικότερα, το άρθρο 130 Ρ της Συνθήκης ΕΚ προβλέπει, στην παράγραφό του 2, πρώτο εδάφιο, in fine, ότι: «Οι ανάγκες στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στον καθορισμό και την εφαρμογή των άλλων πολιτικών της Κοινότητας.»

- 71 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η ratio legis του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα συμπίπτει με την αντίστοιχη διάταξη του πλαισίου ΕΚ του 1994. Κατ' αυτήν, από την αναφορά που γίνεται στο προοίμιο του πέμπτου κώδικα στις διατάξεις σχετικά με τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος των δυο γενικών πλαισίων κρατικών ενισχύσεων [το πλαίσιο ΕΚ και το πλαίσιο ΕΚΑΧ, που θεσπίστηκε ακριβώς με τον πέμπτο κώδικα], επιβεβαιώνεται ότι πρέπει η βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα να τυγχάνει της ίδιας όπως και οι λοιποί τομείς μεταχειρίσεως όσον αφορά τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος.
- 72 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι οι αρχές επί των οποίων βασίζονται οι κανόνες του πέμπτου κώδικα περί κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος, που δεν έχουν τροποποιηθεί, διασαφηνίζονται ακόμη καλύτερα στο μέρος II του προοιμίου του τετάρτου κώδικα, σύμφωνα με το οποίο: «Θα ήταν αδικαιολόγητο (...) να στερηθεί η κοινοτική βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα ενισχύσεων (...) για την ευθυγράμμιση των εγκαταστάσεών της με τα νέα πρότυπα για το περιβάλλον. Ενισχύσεις γι' αυτούς τους σκοπούς, οι οποίες εξυπηρετούν το κοινό συμφέρον και ικανοποιούν τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση, θα πρέπει να χορηγούνται προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα ακριβώς όπως επιτρέπονται παρόμοιες ενισχύσεις προς άλλες βιομηχανίες βάσει των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης ΕΟΚ.»
- 73 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι είναι δυνατή η χορήγηση ενισχύσεως σε επιχειρήσεις οι οποίες, αντί να προσαρμόσουν απλώς τις υφιστάμενες από δύο και πλέον ετών εγκαταστάσεις τους, προτιμούν να τις αντικαταστήσουν με νέες, σύμφωνες προς τα νέα πρότυπα και ισχυρίζεται ότι η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το άρθρο 3, παράγραφος 2, του πέμπτου κώδικα. Πράγματι, η διάταξη αυτή προβλέπει ένα όριο 15 % σε ισοδύναμο καθαρής επιδότησης των επενδυτικών δαπανών που συνδέονται άμεσα με τα σχετικά μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος και ρητώς ορίζει ότι, σε περίπτωση που η επένδυση συνοδεύεται με αύξηση της ικανότητας παραγωγής της σχετικής εγκαταστάσεως, οι επιλέξιμες δαπάνες λαμβάνονται υπόψη κατ' αναλογίαν της αρχικής παραγωγικής ικανότητας.
- 74 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η υποβληθείσα από την Επιτροπή προς το Συμβούλιο πρόταση επιβεβαιώνει το ότι η δοθείσα στο

άρθρο 3, παράγραφος 1, ερμηνεία είναι εσφαλμένη, η Επιτροπή φρονεί ότι κάτι τέτοιο δεν προκύπτει από τα γεγονότα. Διατείνεται ότι, αν υπογράμμισε, στην αίτησή της για σύμφωνη γνώμη, τις διαφορές μεταξύ των κειμένων του πέμπτου κώδικα και του πλαισίου ΕΚ, το έπραξε διότι θεωρεί ότι η προτεινόμενη προσαρμογή καθιστά περισσότερο βέβαιη την κατάσταση βελτιώνοντας τη διαφάνεια του πέμπτου κώδικα χωρίς όμως αλλαγή του περιεχομένου ή της εννοίας του.

- 75 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι έλαβε επίσης υπόψη τα ειδικά πλεονεκτήματα που η σχεδιαζόμενη επένδυση συνεπάγεται για την προστασία του περιβάλλοντος, και τούτο ενόψει της αυστηρότητας των λουξεμβουργιανών προτύπων καθώς και το γεγονός ότι το ποσό της ενισχύσεως είναι χαμηλότερο απ' ό,τι θα ήταν σε περίπτωση προσαρμογής των εγκαταστάσεων. Υποστηρίζει ότι θα ήταν αντίθετο προς το πνεύμα του πέμπτου κώδικα να κολάζεται το κράτος μέλος που επιβάλλει αυστηρότερα, απ' ό,τι τα άλλα κράτη μέλη, πρότυπα.
- 76 Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι η «παράβαση της Συνθήκης» αποτελεί έναν από τους λόγους ακυρώσεως που προβλέπονται στο άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η εκτίμηση αυτού του λόγου δεν μπορεί να συνεπάγεται εξέταση σε βάθος της οικονομικής αναλύσεως επί της οποίας ερεϊδεται η προσβαλλόμενη απόφαση, και τούτο διότι οι λόγοι για τους οποίους είναι δυνατή η αμφισβήτηση μιας αποφάσεως ρητώς περιορίζονται, στο εν λόγω άρθρο 33, σ' αυτούς που μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο νομικής εξέτασεως, αποκλειομένης οποιασδήποτε οικονομικής φύσεως εκτιμήσεως. Φρονεί ότι η εξέταση της νομιμότητας των αποφάσεων που στηρίζονται στο άρθρο 95 και στον πέμπτο κώδικα πρέπει να περιορίζεται στη διερεύνηση του εάν η Επιτροπή, κατά την εκτίμησή της περί την αναγκαιότητα των εγκριθεισών ενισχύσεων για την επίτευξη των σκοπών της Συνθήκης, έχει υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη.
- 77 Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου ισχυρίζεται ότι το άρθρο 3 του πέμπτου κώδικα απαιτεί να πληρούνται τρεις προϋποθέσεις προκειμένου μία ενίσχυση να κριθεί συμβατή με την εύρυθμη λειτουργία της κοινής αγοράς, συγκεκριμένα, πρώτον, ότι η ενίσχυση προορίζεται να διευκολύνει την προσαρμογή υφισταμένων εγκαταστάσεων στα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος· δεύτερον, ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις χρησιμοποιούνται από δύο και πλέον ετών· και, τρίτον, ότι η ενίσχυση φθάνει κατ' ανώτατο όριο το καθαρό 15 % του ύψους της επενδύσεως. Κατά τη γνώμη του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, εν προκειμένω συντρέχουν και οι τρεις αυτές προϋποθέσεις.

- 78 Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου επισημαίνει ότι η πρώτη προϋπόθεση — ότι δηλαδή η ενίσχυση προορίζεται για τη διευκόλυνση της προσαρμογής υφισταμένων εγκαταστάσεων στα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος — πληρούται εν προκειμένω, κατόπιν της εκδόσεως δύο υπουργικών αποφάσεων που καθορίζουν τους επιβληθέντες στην ProfilARBED SA όρους εκμεταλλεύσεως και αφορούν μεταξύ άλλων την εκπομπή σκόνης και θορύβου.
- 79 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση — ότι δηλαδή οι σχετικές εγκαταστάσεις πρέπει να χρησιμοποιούνται από δύο τουλάχιστον ετών — το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου φρονεί ότι συντρέχει και η προϋπόθεση αυτή. Παρατηρεί ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις είναι οι μονάδες ρευστού χάλυβα του κέντρου παραγωγής του Esch-Schiffange, που περιλαμβάνει εκτός από την ρευστή φάση μία κάμινο με δοκούς πτέρυγος και δύο ελασματουργεία, ενώ δεν αμφισβητείται ότι, κατά τη θέση σε ισχύ των εν λόγω νέων προτύπων, το κέντρο παραγωγής υφίστατο από δύο και πλέον ετών.
- 80 Όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση — δηλαδή η ενίσχυση να φθάνει κατ' ανώτατο όριο το 15 % της επένδυσης — η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το ποσό της ενισχύσεως, όπως εγκρίθηκε από την Επιτροπή, είναι σαφώς χαμηλότερο του ανωτάτου ορίου που μνημονεύεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του πέμπτου κώδικα, αφού ανέρχεται στο ακαθάριστο 15 % της επενδύσεως της ProfilARBED SA, ενώ το εν λόγω άρθρο 3 προβλέπει ως ανώτατο όριο καθαρό 15 %, πράγμα που αντιστοιχεί περίπου σε ακαθάριστο 25 έως 30 %.
- 81 Εξάλλου, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υπενθυμίζει ότι το κείμενο του άρθρου 3 του πέμπτου κώδικα, είναι όμοιο προς αυτό του πλαισίου ΕΚ του 1987, που ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως του πέμπτου κώδικα. Προσθέτει ότι το πλαίσιο αυτό δεν αναφέρεται αποκλειστικώς στην έννοια της εγκαταστάσεως, όπως συμβαίνει με τον πέμπτο κώδικα, αλλά αναφέρεται επίσης στην πραγματοποίηση συμπληρωματικών εξοπλισμών και στην τροποποίηση των μεθόδων παραγωγής. Όμως, οι διατάξεις του πέμπτου κώδικα πρέπει να ερμηνευτούν υπό το φως του πλαισίου ΕΚ, ληφθέντος υπόψη ότι ο πέμπτος κώδικας στηρίζεται στην αρχή της ισότητας όσον αφορά την πρόσβαση στις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, και τούτο ανεξαρτήτως των οικονομικών τομέων στους οποίους δρουν οι οικείες επιχειρήσεις. Εξ αυτού έπεται ότι και η προσαρμογή μιας διαδικασίας παραγωγής μπορεί να τύχει ενισχύσεως. Εν προκειμένω, οι πραγματοποιηθείσες από την ProfilARBED επενδύσεις είχαν ακριβώς ως συνέπεια την τροποποίηση της διαδικασίας παραγωγής.

- 82 Κατά την Arbed, το μόνο ζήτημα που τίθεται αναφορικά με την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα είναι το αν υφίσταται περιορισμός στην έκταση του εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση στα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος. Θεωρεί ότι, για όσο χρόνο η ενίσχυση συντελεί στην πραγματοποίηση του επιδιωκόμενου από το άρθρο 3, του πέμπτου κώδικα σκοπού, κατ' ουδένα τρόπο η διάταξη αυτή υποχρεώνει την Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη τη φύση και την έκταση του εκσυγχρονισμού.
- 83 Κατά συνέπεια, η Arbed υποστηρίζει ότι, έστω κι αν η αντικατάσταση των μετατροπέων LDAC από ηλεκτρικές υψικαμίνους θεωρηθεί μάλλον ως αντικατάσταση υφισταμένης εγκαταστάσεως παρά ως προσαρμογή της εγκαταστάσεως αυτής, η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι μια τέτοια αντικατάσταση καλύπτεται από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα, προέβη στην ορθή εφαρμογή του εν λόγω κώδικα.
- 84 Η Arbed αμφισβητεί επίσης την προβαλλόμενη ανάγκη ρητής προσαρμογής του πέμπτου κώδικα προκειμένου αυτός να είναι σύμφωνος με την εξέλιξη του προβλεπόμενου από τη Συνθήκη ΕΚ καθεστώτος σχετικά με τις ενισχύσεις για το περιβάλλον, και τούτο εφόσον, κατ' αυτήν, όταν εκδόθηκε ο πέμπτος κώδικας, οι κοινοτικοί κανόνες (ΕΚ) αναφορικά με την προστασία του περιβάλλοντος ήδη επέτρεπαν την έγκριση κρατικών ενισχύσεων σε επιχειρήσεις προκειμένου αυτές να μπορέσουν να προσαρμόσουν τις υφιστάμενες δραστηριότητές τους στα νέα πρότυπα σχετικά με το περιβάλλον και η μόνη αναγκαία προϋπόθεση ήταν να υφίσταται επί δύο τουλάχιστον έτη πριν από τη θέση σε ισχύ των εν λόγω διατάξεων η προκαλούσα την ρύπανση δραστηριότητα, όπως ήδη προκύπτει από το πλαίσιο ΕΚ του 1974 και επιβεβαιώνεται από το πλαίσιο ΕΚ του 1987.
- 85 Η Arbed ισχυρίζεται επίσης ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας όσον αφορά την ανάγκη στενής ερμηνείας του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα δεν λαμβάνει υπόψη την ειδική φύση της Συνθήκης ΕΚΑΧ και την περιορισμένη έκτασή της. Κατά την Arbed, όταν το άρθρο 4, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚΑΧ απαγορεύει τις επιδοτήσεις ή ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη ή τις ειδικές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται από αυτά, υπό οποιαδήποτε μορφή, η εν λόγω απαγόρευση πρέπει να νοηθεί, ενόψει της περιορισμένης εκτάσεως της Συνθήκης, ως αναφερόμενη στις ενισχύσεις στην παραγωγή και/ή τη διανομή και δεν μπορεί να αφορά ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, εφόσον η πολιτική επί

του περιβάλλοντος δεν εμπίπτει στη Συνθήκη ΕΚΑΧ. Η Arbed υπογραμμίζει ότι λόγω ακριβώς του ότι η πολιτική επί του περιβάλλοντος δεν εμπίπτει στη Συνθήκη ΕΚΑΧ, η Επιτροπή δικαιούταν να επικαλεστεί το εν λόγω άρθρο 95, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προκειμένου να θεσπίσει το άρθρο 3 του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, εφόσον το άρθρο 95, πρώτο εδάφιο, εφαρμόζεται αποκλειστικώς στις «περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στην παρούσα Συνθήκη». Αν η καθοριζόμενη από τους κώδικες ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα πειθαρχία αποτελούσε παρέκκλιση, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από το άρθρο 4 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή όφειλε να επικαλεστεί το άρθρο 95, τρίτο εδάφιο.

- 86 Η προσφεύγουσα απορρίπτει αυτό το επιχείρημα της Arbed. Υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στο άρθρο 95, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ για να προτείνει απόφαση επιτρέπουσα την καταβολή σε επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος, τούτο οφείλεται στο ότι καμιά από τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΧ δεν αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στις επιχειρήσεις παραγωγής χάλυβα. Εξ αυτού η προσφεύγουσα συνάγει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα αποτελεί παρέκκλιση από το άρθρο 4 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και κατά συνέπεια πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 87 Πρέπει να εξετασθεί το ζήτημα αν η αποτελούσα τη βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως θέση κατά την οποία το άρθρο 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεως για την αντικατάσταση υφισταμένων εγκαταστάσεων με νέες σύμφωνες προς τα πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος είναι ορθή υπό το φως του γράμματος του άρθρου αυτού, του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται και του σκοπού τον οποίο επιδιώκει.
- 88 Όσον αφορά, πρώτον, το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, διαπιστώνεται ότι η διάταξη αυτή αναφέρεται μόνο στην «προσαρμογή (...) των βιομηχανικών εγκαταστάσεων που λειτουργούν από διετίας τουλάχιστον πριν από την έναρξη ισχύος των κανόνων αυτών (...)». Κατά συνέπεια, η αποκλειστικώς κατά γράμμα ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, αποκλείει κάθε επένδυση που δεν συνελάγεται προσαρμογή λειτουργουσών εγκαταστάσεων, όπως είναι η αντικατάστασή τους με νέες εγκαταστάσεις και δη σύμφωνες προς τα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος.

- 89 Με την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή δέχθηκε ότι δεν επρόκειτο για την προσαρμογή υφισταμένων εγκαταστάσεων, αλλά για την αντικατάσταση αυτών με νέες εγκαταστάσεις. Παρ' όλα αυτά, η Επιτροπή υποστήριξε ότι μια τέτοια δυνατότητα είναι σύμφωνη προς το άρθρο 3, παράγραφος 1, ερμηνευόμενο υπό το φως του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του σκοπού του.
- 90 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί το βάσιμο της συλλογιστικής αυτής.
- 91 Αναφερόμενη στην αρχή που διακηρύσσεται στο τμήμα II του προοιμίου του πέμπτου κώδικα, κατά την οποία πρέπει να διασφαλιστεί, μεταξύ της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα και των υπολοίπων τομέων, η ισοότητα όσον αφορά την πρόσβαση στις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, η προσβαλλομένη απόφαση, συγκεκριμένα στο τρίτο εδάφιο του μέρους «Εκτίμηση της Επιτροπής» δηλώνει ότι πρέπει να τύχουν καθολικής εφαρμογής, ίδιας για κάθε επιχείρηση, ανεξάρτητα από το αν ανήκει ή όχι στον τομέα σιδήρου και χάλυβα, οι ίδιες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου περί ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος.
- 92 Στη συνέχεια, στο τέταρτο εδάφιο του μέρους «Εκτίμηση της Επιτροπής» της προσβαλλομένης απόφασης, υπενθυμίζεται ότι το κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος που έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα*, τύχος C 72 της 10ης Μαρτίου 1994, ρητώς προβλέπει ότι οι επιχειρήσεις οι οποίες, αντί να προσαρμόσουν απλώς τις υφιστάμενες από δύο και πλέον ετών εγκαταστάσεις τους, προτιμούν να τις αντικαταστήσουν με νέες σύμφωνες προς τα νέα πρότυπα μπορούν να τύχουν ενισχύσεως για το τμήμα του επενδυτικού κόστους που δεν υπερβαίνει εκείνο που θα συνεπαγόταν την προσαρμογή των παλαιών εγκαταστάσεων.
- 93 Τέλος, η προσβαλλομένη απόφαση επισημαίνει, στο πέμπτο εδάφιο του μέρους «Εκτίμηση της Επιτροπής», ότι η επέκταση αυτής της προβλεπομένης από το πλαίσιο ΕΚ γενικής αρχής στον κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα φαίνεται να είναι απολύτως δυνατή, στο μέτρο που δεν έρχεται σε αντίθεση με τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του πέμπτου κώδικα, για να καταλήξει στο ένατο εδάφιο ότι η εν λόγω ενίσχυση είναι συμβατή με την κοινή αγορά.

- 94 Η συλλογιστική αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 95 Πρώτον, πρέπει να υπομνηστεί ότι ο πέμπτος κώδικας θέσπισε κανόνες που επιτρέπουν τη χορήγηση ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα σε περιοριστικώς οριζόμενες περιπτώσεις και όρισε, κατ' αρχήν, στο άρθρο του 1, παράγραφος 1, ότι οι ενισχύσεις αυτές μπορούν να θεωρούνται ως κοινοτικές ενισχύσεις και, ως εκ τούτου, συμβατές με την εύρυθμη λειτουργία της κοινής αγοράς μόνον εφόσον πληρούν τις διατάξεις των άρθρων του 2 έως 5. Κατά συνέπεια, το συμβατό τέτοιων ενισχύσεων πρέπει να εκτιμάται υπό το φως των διατάξεων αυτών.
- 96 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι ο πέμπτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα δεν προβλέπει την αυτόματη εφαρμογή του πλαισίου ΕΚ στον τομέα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα. Τέτοια αυτόματη εφαρμογή δεν μπορεί να συναχθεί από την αρχή που διατυπώνει το προοίμιο του πέμπτου κώδικα, ότι δηλαδή πρέπει να διασφαλιστεί, μεταξύ της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα και των λοιπών τομέων, η ισότητα όσον αφορά την πρόσβαση στις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Πράγματι, το προοίμιο του πέμπτου κώδικα περιορίζεται στη διαπίστωση, όσον αφορά το καθεστώς που εφαρμόζεται επί των ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος, ότι οι οριζόμενοι από τα δύο πλαίσια κανόνες ήσαν, κατά τον χρόνο εκδόσεως του πέμπτου κώδικα, οι ίδιοι. Ωστόσο, το δεύτερο εδάφιο του μέρους II του προοιμίου του πέμπτου κώδικα ορίζει ότι απαιτείται η υποβολή προτάσεως προσαρμογής του πέμπτου κώδικα προς το πλαίσιο ΕΚ σε περίπτωση όπου οι οριζόμενοι από τα δύο γενικά πλαίσια κανόνες τροποποιηθούν ουσιωδώς κατά τη διάρκεια ισχύος του πέμπτου κώδικα. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή του πλαισίου ΕΚ στον τομέα σιδήρου και χάλυβα δεν είναι αυτόματη.
- 97 Τρίτον, πρέπει να υπομνηστεί ότι το ισχύον κατά την έκδοση του πέμπτου κώδικα πλαίσιο ΕΚ — το οποίο θεσπίστηκε το 1980 και η ισχύς του οποίου παρατάθηκε το 1987 — πράγματι τροποποιήθηκε το 1994. Το νέο αυτό πλαίσιο, στο προτελευταίο εδάφιο του σημείου 3.2.3.A, προβλέπει τη δυνατότητα χορηγήσεως ενισχύσεων για επενδύσεις σκοπούσες στην αντικατάσταση των υφισταμένων εγκαταστάσεων με νέες. Η δυνατότητα αυτή δεν προβλεπόταν ρητώς στο πλαίσιο ΕΚ του 1987, το οποίο ίσχυε κατά την έγκριση του πέμπτου κώδικα.

98 Επομένως, το προβλεπόμενο στο δεύτερο εδάφιο του μέρους II του προοιμίου του πέμπτου κώδικα ενδεχόμενο πραγματοποιήθηκε εφόσον οι καθορισθέντες με το πλαίσιο ΕΚ του 1987 κανόνες τροποποιήθηκαν ουσιαδώς, κατά τη διάρκεια ισχύος του πέμπτου κώδικα, με το πλαίσιο ΕΚ του 1994. Κατά συνέπεια, η εφαρμογή της καθιερωθείσας με το νέο πλαίσιο ΕΚ του 1994 αρχής στον τομέα ΕΚΑΧ ήταν η υποβολή προτάσεως προσαρμογής του πέμπτου κώδικα σ' αυτό το νέο πλαίσιο.

99 Πράγματι, τέτοια πρόταση προσαρμογής υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 14 Μαρτίου 1995 ύστερα από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ακριβώς δε στην τροποποίηση του άρθρου 3 του πέμπτου κώδικα σκοπούσε η πρόταση προσαρμογής. Στο σημείο 5 της εν λόγω προτάσεως, η Επιτροπή σημείωσε ότι το νέο πλαίσιο ΕΚ του 1994 κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος διαφέρει ως προς πέντε τουλάχιστον μείζονος σημασίας σημεία από το προηγούμενο πλαίσιο και, επομένως, από τον πέμπτο κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. Μεταξύ των πέντε αυτών σημείων, η Επιτροπή ρητώς μνημόνευσε τη δυνατότητα που προβλέπεται στο νέο πλαίσιο ΕΚ του 1994 για χορήγηση, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ενισχύσεων στις επιχειρήσεις οι οποίες, αντί να προσαρμόσουν απλώς τις υφιστάμενες από δύο και πλέον ετών εγκαταστάσεις προτιμούν να τις αντικαταστήσουν με νέες, σύμφωνες προς τα νέα πρότυπα. Όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η υποβολή της προτάσεως αυτής αφενός επιβεβαιώνει ότι η Επιτροπή θεωρούσε ότι η τροποποίηση του άρθρου 3 του πέμπτου κώδικα ήταν αναγκαία για να μπορεί να τύχει εφαρμογής στον τομέα ΕΚΑΧ η περιλαμβανομένη στο πλαίσιο ΕΚ αρχή και, αφετέρου, αντικρούει, όπως είναι επόμενο, την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα, που δίνει η Επιτροπή με την προσβαλλομένη απόφαση. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αβασίμως διατείνεται ότι η πρόταση προσαρμογής είχε ως μόνο σκοπό τη βελτίωση της διαφάνειας του πέμπτου κώδικα, χωρίς τροποποίηση του περιεχομένου ή της εννοίας του.

100 Όπως επικουρικώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι ούτε ο έκτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, που εγκρίθηκε με την απόφαση 24956/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, προβλέπει την αυτόματη εφαρμογή στον τομέα ΕΚΑΧ της διατάξεως του πλαισίου ΕΚ του 1994 σχετικά με τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά προσδιορίζει τα κριτήρια εφαρμογής αυτού του πλαισίου στον τομέα ΕΚΑΧ.

- 101 Ενόψει των ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 3 του πέμπτου κώδικα δεν προβλέπει τη δυνατότητα χορηγήσεως ενισχύσεων σε επιχειρήσεις οι οποίες, αντί να προσαρμόσουν τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις τους, αποφασίζουν να τις αντικαταστήσουν με νέες, πληρούσες τα νέα πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος. Υπό τις περιστάσεις αυτές η προβαλλόμενη στην προσβαλλομένη απόφαση θέση κατά την οποία είναι δυνατή η επέκταση της διατάξεως αυτής του πλαισίου ΕΚ στον κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, κατά το μέτρο που δεν έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 3 του πέμπτου κώδικα, πρέπει να απορριφθεί ως αντίθετη προς το σαφές γράμμα του άρθρου αυτού.
- 102 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι τα εθνικά πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος περί των οποίων πρόκειται είναι αυστηρότερα από τα ισχύοντα σε άλλα κράτη μέλη ούτε από το γεγονός ότι το ύψος της επιτρεπείας ενισχύσεως είναι τουλάχιστον κατά το ένα τρίτο μικρότερο του ποσού που, ενδεχομένως, θα μπορούσε να εγκριθεί, ούτε από το γεγονός ότι η ενίσχυση δεν υπερβαίνει το όριο του 15 % των δαπανών επενδύσεως που συνδέονται άμεσα με το εν λόγω μέτρο προστασίας του περιβάλλοντος, και τούτο εφόσον οι θεωρήσεις αυτές δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τη χορήγηση ενισχύσεως στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα αν δεν συντρέχουν οι προβλεπόμενες στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα προϋποθέσεις.
- 103 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου ότι η αμφισβητούμενη ενίσχυση πληροί τις τρεις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα δεν μπορεί να γίνει δεκτό, εφόσον η πρώτη προϋπόθεση — ότι δηλαδή η ενίσχυση σκοπεί να διευκολύνει την προσαρμογή υφισταμένων εγκαταστάσεων στα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος — δεν πληρούται εν προκειμένω. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η εξέταση των επιχειρημάτων του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου σχετικά με τις δύο άλλες προϋποθέσεις είναι άνευ αντικειμένου.
- 104 Όσον αφορά το επιχείρημα των παρεμβαινόντων ότι δεν ήταν αναγκαία η ρητή προσαρμογή του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, εφόσον το πλαίσιο ΕΚ του 1984, όπως άλλωστε και αυτό του 1974, επέτρεπε τη χορήγηση ενισχύσεων για την αντικατάσταση παλαιών εγκαταστάσεων με νέες, σύμφωνες προς τα νέα πρότυπα για την προστασία

του περιβάλλοντος, πρέπει, κατ' αρχάς, να επισημανθεί ότι η αναφορά στο πλαίσιο ΕΚ του 1974 είναι εν προκειμένω αλυσιτελής εφόσον το πλαίσιο που ίσχυε κατά την έκδοση του πέμπτου κώδικα, και στο οποίο αυτός αναφέρεται, είναι το πλαίσιο ΕΚ του 1980, η ισχύς του οποίου παρατάθηκε το 1987. Επομένως, υπό το φώς του πέμπτου κώδικα και του πλαισίου του 1987, πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα αν μια ενίσχυση που αποσκοπεί στην αντικατάσταση υφισταμένων εγκαταστάσεων με νέες, σύμφωνες προς τα νέα πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος, μπορεί να κηρυχθεί συμβατή με την κοινή αγορά.

- 105 Σύμφωνα με το θεσπισθέν το 1980 και ανανεωθέν το 1987 πλαίσιο ΕΚ, «οι επενδύσεις που θα πραγματοποιούνται προς συμμόρφωση με τα πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος θα μπορούν να συνίστανται είτε σε εγκατάσταση πρόσθετου εξοπλισμού για τη μείωση ή εξάλειψη της ρυπάνσεως και των ενοχλήσεων είτε σε προσαρμογή των διαδικασιών παραγωγής για τον ίδιο σκοπό. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, για το τμήμα των επενδύσεων που θα έχουν ως συνέπεια την αύξηση της υφισταμένης παραγωγικής ικανότητας δεν θα χορηγείται η προβλεπόμενη ενίσχυση (...). Οι ίδιες οι επιχειρήσεις είναι αυτές που οφείλουν να φέρουν στο ακέραιο το κόστος των επενδύσεων αντικαταστάσεως και τα έξοδα λειτουργίας.» (σημεία 3.2.3 και 3.2.4).
- 106 Πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει τόσο από την προσβαλλομένη απόφαση όσο και από τα έγγραφα της Λουξεμβουργιανής Κυβερνήσεως προς την Επιτροπή, η επένδυση προς την ενίσχυση αποτελεί μέρος προγράμματος αντικαταστάσεως των υφισταμένων εγκαταστάσεων, το κύριο στοιχείο των οποίων αποτελεί η ηλεκτροκάμινος. Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αποτελούσα το αντικείμενο της ενισχύσεως επένδυση δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσθετος εξοπλισμός προοριζόμενος για τη μείωση ή εξάλειψη της ρυπάνσεως και των ενοχλήσεων.
- 107 Όσον αφορά την προσαρμογή, χάριν του ίδιου σκοπού, της διαδικασίας παραγωγής, πρέπει να υπομνηστεί ότι, όπως έχει κριθεί στην σκέψη 59 ανωτέρω, η αποτελούσα το αντικείμενο της ενισχύσεως επένδυση εντάσσεται στο πλαίσιο της αντικαταστάσεως των υφισταμένων εγκαταστάσεων LDAC με νέο ηλεκτροκίνητο χαλυβουργείο και ότι, ενώ η αναπτυχθείσα με τις παλαιές εγκαταστάσεις διαδικασία παραγωγής μπορούσε να ενσωματώνει παλιοσί-

δηρο ως πρώτη ύλη μέχρι ποσοστό 30 % έως 40 %, η ηλεκτροκίνητη διαδικασία παραγωγής που προκύπτει από την αποτελούσα το αντικείμενο της ενισχύσεως επένδυση επιτρέπει την κατά 100 % χρησιμοποίηση του παλιοσίδηρου ως πρώτης ύλης. Εξάλλου, οι εγκαταστάσεις LDAC θα κλείσουν οριστικώς στα τέλη του 1997. Κατά συνέπεια, η διαδικασία παραγωγής με καθαρό οξυγόνο ή LDAC έχει στην πραγματικότητα αντικατασταθεί από ηλεκτροκίνητη διαδικασία παραγωγής. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η πραγματοποιηθείσα από την Arbed επένδυση δεν αποτελεί προσαρμογή διαδικασίας παραγωγής αλλά αντικατάσταση τέτοιας διαδικασίας με άλλη.

108 Εξάλλου, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το πλαίσιο ΕΚ του 1987 (σημείο 3.2.4), που ίσχυε κατά την έκδοση του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, οι επιχειρήσεις φέρουν το σύνολο του κόστους των επενδύσεων αντικαταστάσεως.

109 Κατά συνέπεια, αυτό το επιχείρημα των παρεμβαινόντων δεν είναι βάσιμο.

110 Όσον αφορά το ζήτημα εάν το άρθρο 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά, έχει κριθεί ότι το σαφές γράμμα του άρθρου 3 δεν προβλέπει τη δυνατότητα χορηγήσεως ενισχύσεων σε επιχειρήσεις οι οποίες, αντί να προσαρμόσουν τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις τους, αποφασίζουν να τις αντικαταστήσουν με νέες, πληρούσες τα νέα πρότυπα για την προστασία του περιβάλλοντος. Το Πρωτοδικείο εκτιμά, ενόψει του συμπεράσματος αυτού, ότι τα επιχειρήματα της καθής και των παρεμβαινόντων δεν μπορούν να οδηγήσουν σε διαφορετική ερμηνεία.

111 Ειδικότερα, όσον αφορά το επιχείρημα που η Arbed αντλεί από τη νομική βάση του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, ναι μεν το άρθρο 95, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ αναφέρεται στις «περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στην παρούσα Συνθήκη», πλην όμως προβλέπει ότι τα μέτρα που επιβάλλεται να λαμβάνονται σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να είναι σύμφωνα προς τις

διατάξεις του άρθρου 5 της Συνθήκης και να είναι τα αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους σκοπούς της Κοινότητας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της Συνθήκης. Κατά συνέπεια, το άρθρο 95, πρώτο εδάφιο, δεν επιτρέπει τη λήψη μέτρων που δεν λαμβάνουν υπόψη τους μνημονευόμενους από τα άρθρα αυτά σκοπούς. Ομοίως, στο μέρος I του προοιμίου του, ο πέμπτος κώδικας διευκρινίζει ότι προκειμένου να μπορεί η Κοινότητα να επιδιώκει τους καθοριζόμενους στα άρθρα 2, 3 και 4 της ίδιας Συνθήκης σκοπούς είναι αναγκαία η προσφυγή στο άρθρο 95, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης. Κατά συνέπεια, ο πέμπτος κώδικας και οι οικολογικές ευαισθησίες στις οποίες, μεταξύ άλλων στόχων, ανταποκρίνεται αυτός, πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως των καθοριζομένων από τα άρθρα αυτά σκοπών και αρχών.

- 112 Έστω κι αν, όπως υποστηρίζει η Arbed, η Επιτροπή μπορούσε να στηριχθεί στο άρθρο 95, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΧ εφόσον η περιβαλλοντική πολιτική δεν εμπίπτει στη Συνθήκη ΕΚΑΧ, δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο πέμπτος κώδικας δεν αποτελεί παρέκκλιση από το άρθρο 4 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και ότι δεν πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά.
- 113 Εξάλλου, αυτό το επιχείρημα της Arbed αντικρούεται από την ίδια την Επιτροπή η οποία επισημαίνει ότι η ίδια η Συνθήκη ΕΚΑΧ και, ειδικότερα, το άρθρο 3, στοιχείο δ', την υποχρεώνει να λαμβάνει μέτρα για την προς το κοινό συμφέρον προστασία του περιβάλλοντος.
- 114 Ενόψει των ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι κανόνες που πρέπει να εφαρμόζονται στον τομέα ΕΚΑΧ, προκειμένου να γίνεται σεβαστή αυτή η ανησυχία για το περιβάλλον, είναι οι κανόνες του πέμπτου κώδικα, λαμβανομένων υπόψη των προβλεπομένων από τη Συνθήκη σκοπών και, ιδίως, της απαγορεύσεως του άρθρου 4, στοιχείο γ', σχετικά με τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων, υπό οποιαδήποτε μορφή. Δεδομένου ότι ο πέμπτος κώδικας αποτελεί παρέκκλιση από το άρθρο 4 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά.
- 115 Αυτή η ανάγκη στενής ερμηνείας επιρρωννύεται από το ίδιο το γράμμα των προοιμίων του τέταρτου και του πέμπτου κώδικα, όπου το Συμβούλιο και η Επιτροπή έχουν σαφώς εκφράσει τη βούλησή τους οι κώδικες ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα να ερμηνεύονται συσταλτικά και αποκλειστι-

κώς κατά το γράμμα. Συγκεκριμένα, το πέμπτο εδάφιο του μέρους I του προοιμίου του τέταρτου κώδικα όριζε ότι:

«Τονίζεται ότι κάθε επιχορήγηση, οποιασδήποτε μορφής, είτε ειδική είτε μη ειδική, την οποία τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να χορηγήσουν προς τις βιομηχανίες τους σιδήρου και χάλυβα, πέρα από τις ενισχύσεις που ρητώς προβλέπονται και δεόντως επιτρέπονται βάσει της παρούσας απόφασης, απαγορεύεται βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης.»

- 116 Κατά συνέπεια, το αντλούμενο από το μέρος II του προοιμίου του τετάρτου κώδικα επιχείρημα της Επιτροπής ότι πρέπει η βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα να τυγχάνει της ίδιας, όπως και οι λοιποί τομείς, μεταχειρίσεως όσον αφορά τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να απορριφθεί, εφόσον από αυτό το μέρος του προοιμίου απορρέει ότι, στο πλαίσιο του τέταρτου κώδικα, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα και των λοιπών τομέων όσον αφορά τις ενισχύσεις απαιτεί, εν πάση περιπτώσει, οι ενισχύσεις να «εξυπηρετούν το κοινό συμφέρον και ικανοποιούν τους όρους που καθορίζονται» από τον εν λόγω κώδικα.
- 117 Το δεύτερο εδάφιο του μέρους I του προοιμίου του πέμπτου κώδικα είναι εξίσου σαφές και επιβεβαιώνει την ανάγκη στενής ερμηνείας: «Με την απόφαση της 3484/85/ΕΚΑΧ (...) η Επιτροπή θέσπισε από την 1η Ιανουαρίου 1986 τους κανόνες βάσει των οποίων επιτρέπεται η χορήγηση ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα σε ορισμένες περιπτώσεις.»
- 118 Η ορθότητα της ερμηνείας αυτής ενισχύεται επιπλέον από το πέμπτο εδάφιο του ίδιου μέρους του προοιμίου του πέμπτου κώδικα σύμφωνα με το οποίο «η αυστηρή πειθαρχία που επιτεύχθηκε με τον τρόπο αυτό (...) διασφάλισε ίσους όρους ανταγωνισμού στο εσωτερικό του τομέα κατά τη διάρκεια των περασμένων ετών».

- 119 Ως εκ τούτου, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου και του σκοπού που επιδιώκει ο πέμπτος κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, όπου εντάσσεται το άρθρο 3, παράγραφος 1 (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1996, C-99/94, Robert Birkenbeul, Συλλογή 1996, σ. I-1791, σκέψη 12), το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται κατά το γράμμα της.
- 120 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα της Επιτροπής και των παρεμβαινόντων δεν μπορούν να κλονίσουν το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου ότι το άρθρο 3 του πέμπτου κώδικα δεν προβλέπει δυνατότητα χορηγήσεως ενισχύσεων σε επιχειρήσεις οι οποίες, αντί να προσαρμόσουν τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις τους, αποφασίζουν να τις αντικαταστήσουν με νέες, πληρούσες τις νέες προδιαγραφές για την προστασία του περιβάλλοντος.
- 121 Ενόψει όλων των ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η προσβαλλομένη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα και πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 122 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, και η προσφεύγουσα υπέβαλε σχετικό αίτημα, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.
- 123 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν σε δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, όταν αυτός είναι άλλος από τα συμβαλλόμενα στη Συμφωνία ΕΟΧ κράτη, τα κράτη μέλη, τα όργανα και την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ, φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι, υπό τις προκειμένες περιστάσεις, η παρεμβαίνουσα Arbed πρέπει να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση που περιλαμβάνεται στην εκδοθείσα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 4, της αποφάσεως 3855/91/ΕΚΑΧ, ανακοίνωση 94/C 400/02 της Επιτροπής, προς τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερομένους, σχετικά με τις ενισχύσεις που το Λουξεμβούργο σχεδιάζει να χορηγήσει στην ProfilARBED SA (ARBED) [κρατικές ενισχύσεις C 25/94 (ex N 11/94)].**
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και η Arbed SA φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.**

García-Valdecasas

Tilli

Azizi

Moura Ramos

Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Σεπτεμβρίου 1997.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

R. García-Valdecasas